

ממתק לשבת

פרשת השבוע: בהר תשע"ט

חומש: ויקרא

מי אינו זקוק למנוחה?

סיפור קצר: בימי האינתיפאדה' הבורחים בגוש קטיף, הגיע השגריר התאילנדי וכנס את הפועלים מתאילנד בכדי להוציאם מגוש קטיף בטענה שמסוכן בגוש, אך מיד התקוממו הפועלים ובקשו להישאר. תמה השגריר מדוע? ותשובה מפתיעה היתה בפייהם: בגוש קטיף לא עובדים בשבת...

המנוחה והחירות הם ערכים תואמים. התורה מצווה אותנו לשמור שבת, בכל ששה ימי עבודה. מה עניינה של השבת? להראות את חירותנו. אנו מאמינים שאלוקים ברא את העולם ושבת ביום השביעי, לכן אנו שובתים בכדי לחזור למצב הראשוני שלנו של חשיבה משוחררת משעבודים, חיבור למשהו עליון, משהו לנשמה, 'מעין עולם הבא'. בפרשתנו אנו נפגשים עם עוד שני סוגים של 'שבת' שנת השמיטה ושנת היובל. בכל שש שנים אנו מצווים לשבות ממלאכת הקרקע, בכדי שנוכל להתפנות לחשיבה מחודשת בערכי החיים שלנו. מי באמת בעל הבית בעולם הזה. בשנת היובל, היא שנת החמישים אנו מצווים להשיב את הקרקעות לבעליהן המקוריים. 'וקראתם דרור בארץ לכל יושביה', ציפור הדרור היא בעלת חירות אמתית, היא עפה ונמצאת ברשות עצמה, היא שומרת על צביונה ואינה משועבדת לשום דבר.

עולמנו לכאורה כבר השתחרר מהעבדות, אך האם באמת אנו בני חורין? כולנו מבינים שחירות אינה נמדדת בעוצמה כלכלית, מדעית ואפילו לא תרבותית. בכדי להגיע לכך יש צורך בחיבור אמת ומשחרר מכל דבר, להתחבר לעצמנו, לנשמתנו העמוקה שהיא משהו עליון הגבוה ממה שנראה כלפי חוץ. הרדיפה והמרוץ היום יומי לא מאפשרים לנו את 'מנוחת הנפש'. להרגיש באמת בני חורין אפשרי רק כאשר בפרקי זמן מסוימים עוצרים משטף החיים ומתחברים לנשמה שלנו. ומכאן כוחה המיוחד של השבת.

הרב גבי קדוש

רבנות מועצה אזורית
בני שמעון

